

5 Ιουλίου 1991

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Δ/στές]

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Εφεσεΐα

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5455).

- 5 Ποινή — Καταδίωξη θηράματος, φόνευση άγριων πτηνών κατά τη διάρκεια κλειστής περιόδου και κατοχή προσφάτως φονευθέντος θηράματος κατά παράβαση των άρθρων 2, 28 (1) (2), 29, 33, 34 και 35 του περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηράματων και Αγρίων Πτηνών Νόμου, 1974 (Νόμος 39/74) — Φόνευση προστατευομένων αγρίων πτηνών κατά παράβαση των άρθρων 10 (1) (2) και 35 του ίδιου Νόμου — Ποινή προστίμου ΛΚ.100 στην πρώτη κατηγορία, ΛΚ.150 στη δεύτερη και ΛΚ.150 στην τέταρτη και στέρηση της άδειας μεταφοράς όπλου για περίοδο εννέα μηνών.
- 10 Ποινική Δικονομία — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 40 (3) — Κατηγορητήριο με περισσότερες από μια κατηγορίες — Επιβολή ποινών στην πρώτη και δεύτερη κατηγορία — Τα γεγονότα της πρώτης κατηγορίας ενσωματώνονταν στη δεύτερη —
- 15 Αποτέλεσε λόγο για ακύρωση της ποινής που επιβλήθηκε στην πρώτη κατηγορία.
- Ποινική Δικονομία — Λανθασμένη λεπτομέρεια σε κατηγορία — Δεν δικαιολογεί παρέμβαση του Εφετείου καθότι δεν είχε επίδραση στην επιβληθείσα από το πρωτόδικο Δικαστήριο ποινή σε σχέση με την κατηγορία αυτή.
- 20 Σύνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα άρθρο 12 (2) — Κανένας δεν τιμωρείται δύο φορές για την ίδια πράξη ή παράλειψη.
- 25 Ο εφεσεΐων εκυνηγόισε περδίκια σε κλειστή περίοδο και προστατευόμενα άγρια πτηνά. Επίσης βρέθηκαν στην κατοχή του ένα περδίκι και δύο προστατευόμενα άγρια πτηνά. Παραδέχτηκε όλες τις κατηγορίες. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη τους σχετικούς παράγοντες καθώς και τις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου και αφού τόνισε την ανάγκη για αποτελεσματική προστασία της άγριας ζωής του επέβαλε τις πιο πάνω ποινές. Ο εφεσεΐων εφεσίβαλε τις επιβληθείσες ποινές προστίμου σαν έκδηλα
- 30 υπερβολικές.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχθηκε μερικώς την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Σε περίπτωση πρόσβαψης περισσότερων της μίας κατηγορίας και τα γεγονότα της μίας από αυτές υπερχαλύπτον ή ενσωματώνουν ή εμπεριέχουν τα γεγονότα των υπολοίπων, πρέπει να επιβάλλεται ποινή μόνο σ' αυτή. Διαφορετικά στην ουσία ο κατηγορούμενος θα τιμωρείται διπλά για την ίδια πράξη. 5

2. Το πρωτόδικο Δικαστήριο από αβλεψία επέβαλε ποινή στην πρώτη κατηγορία που αφορούσε την καταδίωξη περιδικού και που περιλαμβάνονταν στα γεγονότα της δεύτερης κατηγορίας που αφορούσε τη φόνευσή του. 10

3. Η συμπερίληψη και του περιδικού στις λεπτομέρειες της τέταρτης κατηγορίας που αφορούσε φόνευση προστατευομένων αγρίων πτηνών δεν δικαιολογεί παρέμβαση του Εφετείου για τον λόγο ότι δεν επηρέασε την ποινή που επιβλήθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο. 15

Για τους πιο πάνω λόγους η ποινή προστίμων των ΑΚ. 100 που επιβλήθηκε στην πρώτη κατηγορία ακυρώνεται. Κατά τα άλλα η ποινή επικυρώνεται.

Η έφεση επιτυγχάνει μερικώς. 20

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Andrea and others v The Police (1966) 2 C.L.R. 71;

Prakki v Police (1985) 2 C.L.R. 142;

Pefkos and others v The Republic, 1961, C.L.R. 340;

Mitides v Police (1966) 2 C.L.R. 90; 25

Charalambous v The Republic (1966) 2 C.L.R. 101;

Hjisinnos v The Police (1968) 2 C.L.R. 130;

Felekkis v The Police (1968) 2 C.L.R. 151;

Costa v Police (1976) 2 C.L.R. 71;

Ierides and another v Republic (1987) 2 C.L.R. 219. 30

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Παναγιώτη Βασιλείου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 11 Ιανουαρίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποι-

- νικής Υπόθεσης 13971/90) στην κατηγορία καταδίωξης θη-
 ράματος σε κλειστή περίοδο κατά παράβαση των άρθρων
 2, 28 (1) (2), 33 και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύ-
 ξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου, 1974
 5 (Νόμος 39/74) στη κατηγορία φόνευσης αγρίων πτηνών σε
 κλειστή περίοδο κατά παράβαση των άρθρων 2, 28 (1) (2)
 και 35 του πιο πάνω Νόμου, στη κατηγορία για κατοχή
 προσφάτως φονευθέντος θηράματος κατά παράβαση των
 10 άρθρων 2, 29, 34 και 35 του πιο πάνω Νόμου και στην κα-
 τηγορία φόνευσης προστατευομένων αγρίων πτηνών κατά
 παράβαση των άρθρων 10 (1) (2) και 35 του πιο πάνω
 Νόμου και καταδικάστηκε από τον Πασχαλίδη, Ε.Δ. σε
 πρόστιμο £100.- στη πρώτη κατηγορία, £150.- στη δεύτερη
 και τέταρτη κατηγορία χωρίς να επιβληθεί ποινή στη τρίτη
 15 κατηγορία και επιπρόσθετα του στερήθηκε η άδεια μετα-
 φοράς όπλου για περίοδο 9 μηνών.

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

*Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφε-
 σίβλητη.*

- 20 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο
 Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης.

- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Για τα αδικήματα της κατα-
 δίωξης θηράματος και της φόνευσης αγρίων πτηνών κατά
 τη διάρκεια κλειστής περιόδου, της κατοχής προσφάτως
 25 φονευθέντος θηράματος και της φόνευσης προστατευόμε-
 νων αγρίων πτηνών, τα οποία ο εφεσείων παραδέχθηκε
 ότι διέπραξε κατά παράβαση του περί Προστασίας και
 Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου του
 1974 (Ν. 39/74), επιβλήθηκαν οι ακόλουθες ποινές: Πρό-
 30 στιμο £100 στην πρώτη κατηγορία, £150 στη δεύτερη και
 £150 στην τέταρτη. Επιπρόσθετα, στερήθηκε από τον εφε-
 σείοντα η άδεια μεταφοράς όπλου για περίοδο 9 μηνών.
 Στην τρίτη κατηγορία δεν επιβλήθηκε ποινή.

- 35 Ο εφεσείων παραπονείται μόνο για το ύψος της ποινής
 του προστίμου που του επιβλήθηκε. Υποστηρίζει ότι είναι

υπερβολικό έχοντας υπόψη την κακή οικονομική του κατάσταση και τις οικογενειακές του υποχρεώσεις.

Ο εφεσείων αντί να περιοριστεί στο κυνήγι τρυγονιών για το οποίο είχε εκδοθεί ειδική άδεια, επιδόθηκε στο κυνήγι περδικιών σε σχέση με τα οποία η περίοδος ήταν κλειστή και προστατευόμενων άγριων πτηνών. Κάτω από περιστάσεις στις οποίες δεν είναι ανάγκη να επεκταθούμε, βρέθηκαν στην κατοχή του ένα περδίκι, ένας "πουπούξιος" και μια "δακκανούρα", που όπως παραδέχθηκε, καταδίωξε και σκότωσε ο ίδιος.

Ο πρωτόδικος δικαστής κατάληξε στην απόφασή του αφού έστρεψε την προσοχή του προς κάθε σχετικό παράγοντα και βέβαια και προς τις προσωπικές περιστάσεις του εφεσείοντα. Προσδιόρισε το ύψος και το είδος της ποινής με γνώμονα τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία τονίστηκε η ανάγκη αποτελεσματικής προστασίας της άγριας ζωής του νησιού που, όπως διαπιστώθηκε, κινδυνεύει με αφανισμό. (Βλ. *Archimides Andrea and 4 others v. The Police* (1966) 2 CLR 71 και *Prakki v. Police* (1985) 2 CLR 142).

Δεν θα υπήρχε περιθώριο για παρέμβασή μας αν δεν εντοπιζόταν μια σημαντική αβλεψία που είχε την συνέπειά της πάνω στη ποινή που επιβλήθηκε. Ορισμένη συμπεριφορά είναι δυνατό να στοιχειοθετεί περισσότερα από ένα αδικήματα. Το κάθε ένα από τα συστατικά στοιχεία ενός αδικήματος είναι δυνατό να είναι και από μόνο του αυτοτελής αξιόποινη πράξη. Τα γεγονότα πάνω στα οποία στηρίζεται μια κατηγορία είναι δυνατό να μή διαφέρουν από τα γεγονότα άλλης ή είναι δυνατό να περιλαμβάνουν και τα γεγονότα πάνω στα οποία στηρίζεται άλλη κατηγορία. Όσο και αν είναι, ανάλογα με τις συνθήκες της κάθε υπόθεσης, ενδεδεδειγμένο να προσάπτεται ξεχωριστή κατηγορία για το καθένα από τα αδικήματα που στοιχειοθετούνται, στο τέλος, όταν αναζητείται το μέγεθος της κύρωσης που αρμόζει, σημείο αναφοράς θα πρέπει να είναι το συνολικό αποτέλεσμα της αξιόποινης συμπεριφοράς και όχι τα επί μέρους αδικήματα στα οποία αυτή η συμπεριφορά μπορεί

να διασπαστεί. Όταν λοιπόν προσάπτονται περισσότερες της μιας κατηγορίας και τα γεγονότα της μιας από αυτές υπερκαλύπτουν ή ενσωματώνουν ή εμπεριέχουν τα γεγονότα των υπολοίπων, το ορθό είναι να επιβάλλεται ποινή μόνο σ' αυτή. Διαφορετικά, ουσιαστικά ο κατηγορούμενος θα τιμωρείται διπλά για τα επί μέρους αδικήματα και επομένως για την ίδια πράξη. (Βλ. Άρθρο 12.2 του Συντάγματος, άρθρο 40(3) του περι Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155, *Ioannis Michael Pefkos and others v. The Republic* (1961) CLR 340, *Savvas Yiangou Mitides v. Police* (1966) 2 CLR 90, *Nicos Charalambous v. The Republic* (1966) 2 CLR 101, *Constantinos HjiSininos, v. The Police* (1968) 2 CLR 130, *Nicos A. Felekkis v. The Police* (1968) 2 CLR 151, *Loizos Costa v. Police* (1976) 2 CLR 71, *Ierides and another v. Republic* (1987) 2 CLR 219).

Προκύπτει ότι ο πρωτόδικος δικαστής είχε υπόψη του αυτές τις θεμελιώδεις αρχές και ορθά απέφυγε την επιβολή ποινής στην τρίτη από τις κατηγορίες. Παράλειψε όμως να διακρίνει, και είναι γι' αυτό που μιλήσαμε γι' αβλεψία, πως τα ίδια θα έπρεπε να ισχύσουν και σε σχέση με την πρώτη κατηγορία. Η δεύτερη κατηγορία για την φόνευση του περδικιού περιλαμβάνει και τα γεγονότα της πρώτης κατηγορίας που αναφέρεται στην καταδίωξη του. Η φόνευση του περδικιού ήταν το αποτέλεσμα της καταδίωξής του και σ' αυτή την περίπτωση την κάλυπτε. Μπορούν να λεχθούν τα ίδια και σε σχέση με την πρώτη και τέταρτη κατηγορία εφόσο η καταδίωξη αφορούσε τα προστατευόμενα άγρια πτηνά την φόνευση των οποίων καλύπτει η τέταρτη κατηγορία. Ακολουθεί πως δεν θα έπρεπε να επιβληθεί ποινή στην πρώτη κατηγορία.

Η συμπερίληψη και του περδικιού στις λεπτομέρειες της τέταρτης κατηγορίας που αφορούσε φόνευση προστατευόμενων άγριων πτηνών, θα μπορούσε να δημιουργήσει την εντύπωση πως σε σχέση με τη φόνευση του περδικιού ο κατηγορούμενος τιμωρήθηκε δυο φορές. Μια γιατί το φόνευσε σε κλειστή περίοδο και μια γιατί ήταν προστατευόμενο άγριο πτηνό. Όμως, το περδίκι δεν είναι προστατευόμενο άγριο πτηνό και απλώς η συμπερίληψη του στις λε-

πτομέρειες της τέταρτης κατηγορίας ήταν λανθασμένη. Θα επιβαλλόταν σ' αυτή την περίπτωση η παρέμβασή μας αν φαινόταν ότι το λάθος είχε οποιαδήποτε επίδραση πάνω στη ποινή που επιβλήθηκε σε σχέση με την τέταρτη κατηγορία. Στην απόφασή του το πρωτόδικο Δικαστήριο προβαίνει σε σαφή αναφορά ως προς το ποιά από τα πτηνά ήταν τα προστατευόμενα και είναι φανερό ότι προσέγγισε το θέμα πάνω στην ορθή του βάση. Το λάθος δεν έχει επιδράσει πάνω στην ποινή που επιβλήθηκε.

5

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση πετυχαίνει μερικώς. Η ποινή του προστίμου των £100.- που επιβλήθηκε σε σχέση με την πρώτη κατηγορία παραμερίζεται. Κατά τα άλλα, η ποινή επικυρώνεται.

10

Έφεση επιτυγχάνει μερικώς.